

Viering zondag 12 december 2021

3^e adventszondag

Kunstwerk Alexander Milov Twee ego's die zich afkeren, maar van binnen op zoek naar verbinding.

Zwanger van het geheim

Meditatieve muziek (Arvo Pärt, Spiegel im Spiegel) <https://youtu.be/TJ6Mzvh3XCc>

Welkom, mededelingen

Inleiding

Advent, zwangerschap, op weg naar een geboorte. Maar: zwanger van wat? Wachten, verwachten, maar waarop? Een geheim, ja, is dat voor iedereen hetzelfde?

De vieringengroep bedacht een andere titel voor vandaag. Met als basis psalm 139, van vóór je geboorte ben je gekend. Maar wie ben ik dan, klinkt het straks. We gaan deze viering op ontdekking, en wie weet heeft het één met het ander te maken.

We maken de (advents)kaarsen aan, en maken een kruisteken als teken van verbondenheid met wat of wie ons te boven gaat, wat of wie ons draagt, en de wereld om ons heen.

Lezing , Marcus 13, 24-27

... echter, in die dagen zal na die verdrukking de zon worden verduisterd en de maan haar schijnsel niet geven en de sterren zullen uit de hemel vallen, en de machten in de hemelen zullen wankelen, en dán zullen ze zien de menszoon, komend in wolken met een veelheid aan macht en heerlijkheid; en dán zal hij de engelen uitzenden en zijn uitgelezenen samenbrengen uit de vier windstreken, vanaf aardlands rand tot aan 's hemels rand.

Lezing (naar een gesproken meditatietekst van Henk Jongerius)

Ik weet niet hoe het u vergaan is de afgelopen weken toen we via de media hoorden van alle uitbarstingen van geweld die in verschillende steden in ons land hebben plaats gevonden. Maar ook bij sportevenementen is het aan de orde van de dag. Wat mij betreft vind ik dat hele gebeuren tamelijk beangstigend. Het is alsof een er opeenstapeling van gewelddadige activiteiten of crimineel gedrag, of hoe je het ook wil typeren, plaats vindt. Je vraagt je dan in stilte af waar dat heen gaat hoe dat escaleert en nog maar te zwijgen hoe brengen we dat tot stilstand. Het woord advent betekent dat wat er komen gaat. Gericht zijn op dat wat komt. Ik kan mij voorstellen dat met al die acties, bedreigingen van mensen onderling, dat er bijna geen ruimte meer is in onszelf om nog iets goeds te verwachten. Want geweld wordt met geweld beantwoord. Je ziet eigenlijk weinig lichtpunten. En dan is het boeiend om twee dingen te horen: wanneer er gelezen wordt uit de profeet Daniël dan spreekt hij dat in al dat geweld er op de wolken iemand verschijnt als de menszoon. En in het evangelie van Marcus is datzelfde aan de

orde. Dat wanneer de sterren van de hemel vallen en de hemelse machten wankelen dat dan zichtbaar wordt op de wolken: de mensenzoon.
In al dat geweld verschijnt iets als een menselijke gestalte, en dat boeit me.

Lied: Zal er ooit een dag van vrede (alleen de eerste twee coupletten)

Gesprek op zoek naar het geheim

Korte ronde: voorbeelden van geweld, ook de subtielere vormen. Je niet gezien voelen.

Korte ronde: noem lichtpunten, momenten dat je je thuis voelde, erkend, gezien.

En tenslotte: Hoe ontmoet je de onbekende ander, wat is er voor nodig, en hoe voelt dat?

Lied: Zal er ooit een dag van vrede https://youtu.be/_gQyO3tGVJ4

*Zal er ooit een dag van vrede, zal er ooit bevrijding zijn
voor wie worden doodgezwegen, levenslang gebroken zijn?*

*Zal er ooit een blijvend heden vol van goede vrede zijn,
waar geen pijn meer wordt geleden en het leven nieuw zal zijn?
Zie de takken aan de bomen waar het jonge groen ontluikt,
tot een stralend nieuwe zomer waar de vredesbloesem ruikt.*

*Zie de sterren aan de hemel waar het duister van de nacht
door hun schijnsel wordt verdreven tot een nieuwe dag die lacht*

*Zoals bomen mensen tonen dat er kracht tot groeien is,
zal de zoon der mensen komen die de boom des levens is.*

*Zoals sterren mensen melden dat geen nacht te donker is,
zal een kind ons komen redden dat het licht der wereld is.*

Lezing (vervolg Jongerius)

In al dat geweld verschijnt iets als een menselijke gestalte, en dat boeit me.
En zo speelt bij mij de gedachte, tegen alle doemdenken in, dat het geweld dat er plaats vindt niet het laatste woord is, maar dat we mogen wachten op een menselijke gestalte, dat bij alle gewelddadigheid het enige lichtpunt is: dat we weer in ons pure menszijn dat geweld tegemoet treden. Niet dat je dan al weet dat er dingen opgelost worden, maar wel dat het enige antwoord op het

anonieme geweld dat mensen elkaar aandoen is: een concrete mens die zich daar tegen verzet, die zich daarmee verhoudt.

Eindelijk een mens. Niet iemand die in heel die machinerie van het geweld een onderdeel is, maar iemand die in zijn eigen puurheid als mens contact maakt met de vijand.

Weerloos en met niet anders in handen dan de goede wil om niet tegenover elkaar, maar mét elkaar te bestaan.

(Ik heb daar ooit een lied over geschreven.)

Het is misschien een droom, een stellige hoop in onszelf.

Lezing Fiep.

Elke dinsdag zit dit kleine meisje van 3 jaar 's morgens om 7.20 uur klaar bij de vensterbank. Want de vuilniswagen komt.

Waar een jaar geleden de grote vuilniswagen met felle zwaailamp nog diepe indruk maakte, is dat nu iets anders.

Het gaat niet meer om de wagen zelf, maar om de vuilnisman die de grote wagen bestuurt. De vuilnisman die elke week de tijd neemt om te stoppen voor ons huis.

Hij zet de wagen stil en knipt het lampje in zijn cabine aan.

Hij lacht. Hij zwaait. Hij toetert. Elke week. Deze man snapt het.

Hij weet wat er echt toe doet. Ook in deze gekke tijden...

Hij neemt even de tijd. En geeft even zijn tijd. Zijn aandacht.

En hij verbindt. En Fiep snapt het. Ik hoef haar niets uit te leggen.

Dit gebeurt gewoon. Ze is er. Elke week. En hij ook.

Dankjewel vuilnisman, dat je dit doet. Dat je laat zien wat echt belangrijk is.

Dat ook jij mijn dochter leert wat echt contact is. Wat verbinding is.

Dwars door tijd, afspraken, ochtendrituelen en de aflevering van Paw Patrol heen.

Zullen we deze week allemaal een Fiep-vuilnisman-moment creëren?

Even de tijd nemen. En tijd geven. Echt contact maken.

Zo'n kleine moeite, zo'n groots effect.

Vanmorgen reed de vuilnisman een extra rondje. Inclusief extra zwaai- en toetermoment.

Held.

Lied Ken je mij? <https://youtu.be/0iowndW2Eo8>

Ken je mij? Wie ken je dan? Weet jij mij beter dan ik?

Ken je mij? Wie ben ik dan? Weet jij mij beter dan ik?

Ogen die door de zon heen kijken, zoekend naar de plek waar ik woon

Ben jij beeldspraak voor iemand die aardig is, of onmetelijk ver,

die niet staat en niet valt en niet voelt als ik, niet koud en hooghartig

*Ken je mij? Wie ken je dan? Weet jij mij beter dan ik?
Ken je mij? Wie ben ik dan? Weet jij mij beter dan ik?
Hier is de plek waar ik woon, een stoel op het water,
een raam waarlangs het opklarend weer of het vallende duister voorbij vaart
Heb je geroepen? Hier ben ik*

*Ken je mij? Wie ken je dan? Weet jij mij beter dan ik?
Ken je mij? Wie ben ik dan? Weet jij mij beter dan ik?
Ik zou een woord willen spreken dat waar en van mij is
Dat draagt wie ik ben, dat het houdt,
Ik zou een woord willen spreken dat rechtop staat als mens die mij aankijkt en zegt
Ik ben jouw zuiverste zelf, vrees niet, versta mij, ik ben, ik ben*

*Ken je mij? Wie ken je dan? Weet jij mij beter dan ik?
Ken je mij? Wie ben ik dan? Weet jij mij beter dan ik?
Ben jij de enige voor wiens ogen niet is verborgen van mijn naaktheid
Kan jij het hebben, als niemand anders, dat ik geen licht geef, niet warm ben,
dat ik niet mooi ben, niet veel. Dat geen bron ontspringt In mijn diepte
Dat ik alleen dit gezicht heb, geen ander.
Ben ik door jou, zonder schaamte, gezien, genomen, door niemand minder?
Zou dat niet veel teveel waar zijn? Zou dat niet veel teveel waar zijn?*

*Ken je mij? Wie ken je dan? Weet jij mij beter dan ik?
Ken je mij? Wie ben ik dan? Weet jij mij beter dan ik?*

Voorbeden

Afgewisseld met (uit Ps. 139) “ Jij peilt mijn hart, jij weet mijn gaan en mijn staan”.

Collecte: Oxfam/Novib NL93 RABO 0170 100 200

Bidden we samen:

Engel van de vrede, maak ons niet vleugellam
Het zijn diabolische tijden, het zijn verdelende tijden
Machten slaan neer, machten drijven uiteen, machten gaan tekeer.

Engel van de vrede laat ons het goede doen
Het zijn riskante tijden; steden, dorpen, bossen en huizen branden

Machten bombarderen plat. Geweld is mateloos hongerig
Mensen moeten vluchten

Engel van de vrede, als de meeste mensen deugen stimuleer hen dan tot verbinden

Laat ons dan dienstplichtige zijn in het leger van de liefde
Richt ons hart op de Eeuwige, stem van de duurzame vrede.

Opdat wij kunnen zeggen:

Nu zijt welkome, toekomstmens in mij
die als een kind wil wonen, herboren, vrij,
in het land van morgen dat de lieve vrede kent,
waar wij zijn geborgen, gezien, aanvaard, herkend.

Zegen: De Levende zegene en behoede U https://youtu.be/3nX1_Z58WvA

*De Levende zegene en behoede u. De Levende doe zijn aangezicht over u lichten,
en zij u genadig. De Levende verheffe zijn aangezicht over u, en geve u vrede.*

Zegen ons en behoed ons, doe lichten over ons uw aangezicht en wees ons genadig.

*Zegen ons en behoed ons, doe lichten over ons uw aangezicht en geef ons vrede.
Amen.*